

Dragi Mišo,

V imenu Nacionalnega inštituta za biologijo se ti kot direktorica NIB iskreno zahvaljujem za vso pionirsko znanstveno in pedagoško delo ter organizacijske sposobnosti, ki so pripeljale do ustanovitve in napredovanja Morske biološke postaje, ki je enkraten in neprecenljiv del našega inštituta, pa tudi slovenske znanosti in družbe. V svojem imenu pa orisujem svoj osebni pogled na velikega znanstvenika in človeka, ki je bil moj stric in prijatelj.

Imela sem veliko srečo, da si bil od malih nog moj vzornik v občudovanju narave in taborniških veščinah. Slednje lahko ponazorim z dejstvom, da sem bila tudi sama navdušena tabornica, pripravil pa si me tudi do tega, da sem se skupaj s tvojo hčerko Senjo na skrivaj kopala v ledeno mrzli Soči blizu izvira in to ob 5^h zjutraj, saj si nama razložil, da se tako kalijo pravi taborniki. Naučil si me tudi kaditi srobot, človek nikoli ne ve kdaj, ob kakšnem mrzlem dnevu, takšne večine pridejo prav. Medtem ko me je tvoj vpliv raziskovanja zaznamoval za celo življenje, me na srečo kajenje srobot ni tako prevzelo, da bi imelo dolgoročne posledice.

Bil si vedno zanimiv sogovornik in pripovedovalec zgodb, komaj sem čakala, da sva poklepeta, ko sva se po daljši odsotnosti videla. Z ženo Baby sta mi kot otroku vedno prinesla kakšno arabsko darilce, kar je bilo imenitno, saj je dišalo po eksotičnih krajih. V zrelih letih si bil

navdušen ribogojec in kmetovalec, sadove tega tvojega hobija pa je preizkušala tudi širša družina.

Še posebno mi je bilo všeč, da si svoje bogato znanje uporabil pri iskanju praktičnih rešitev, tako pri reševanju okolijskih vprašanj kot pri marikulturi in pomorstvu. Imel si moč in pogum, da si se vedno strokovno in družbeno izpostavil kadar si preцениl, da je tvoje znanje in prepričanje potrebno izpostaviti, ne glede na možne posledice in občasno nestrinjanje okolice. V resnici si bil človek akcije in si ves čas stopal pred časom. Tak si bil, ker ti je bilo mar in ker si bil družbeno odgovoren.

Zagotovo me je kot mnoge mlade zaznamovala tvoja velika znanstvena radovednost, s katero si začaral sogovornike in jih popeljal v svet znanosti, kjer vedno odkrivamo nekaj novega.

Veliko sva razpravljala o različnih vidikih znanosti in družbenega dogajanja nasploh. Zanimalo te je s čim se raziskovalno ukvarjam. Hvala ti za vse pozornosti, zanimive pogovore in pogled na znanstvena dejstva iz drugega zornega kota.

Zelo te bomo pogrešali, a vem, da smo bili vsi, ki smo te poznali od blizu, privilegirani. Tvoj iskrivi intelekt in tvoje zgodbe bodo vedno z nami, saj so prav zgodbe tisto, kar ljudje tako močno potrebujemo.

V imenu Nacionalnega inštituta za biologijo in vseh, ki so te imeli radi, še posebno v imenu nara-voljubcev, ki si jih zapeljal v svoji prečudoviti svet.

Prof. dr. Maja Ravnikar
Direktorica Nacionalnega inštituta za biologijo